

XCV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om offentlig Forsorg.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 29. Marts 1933).

Om Lovforslaget, der i det væsentlige er af samme Indhold som de i foregaaende Rigsdagssamlinger fremsatte Forslag til en Nyordning af hele Forsørgelseslovgivningen, har der været ført en lang Række Forhandlinger, ligesom det har været Gjenstand for Behandling i Udvalget.

Udvalget har modtaget Henvendelser fra Værgeraadskredse med Ønsker om Foretagelse af Ændringer vedrørende den i Lovforslaget foreslaaede Ordning for Børneforsorgen; disse Ønsker er imødekommet.

Der er ligeledes modtaget Henvendelse om udvidet Hjælp til Personer, der efter at have været behandlet f. Eks. paa Tuberkulosesanatorier efter Hjemkomsten derfra endnu en Tid trænger til Støtte. Ogsaa dette Ønske opfyldes ved, at der i Lovforslaget gives Mulighed for Ydelse af Hjælp endogsaa ud over den i Henvendelsen nævnte Tid.

Saa vel med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget som overfor Spørgsmaalet om dettes Ophøjelse til Lov i de nuværende i økonomisk Henseende saa vanskelige Tider har der indenfor Udvalget været stærkt delte Anskuelser. Det er imidlertid gennem Forhandling lykkedes at tilvejebringe et Flertal (Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Venstre) for Lovforslagets Gennemførelse med nedenstaaende Ændringer, af hvilke et meget betydeligt Antal kun er redaktionelle,

medens de øvrige er Udtryk for den Overenskomst mellem Parterne, som var den nødvendige Betingelse for at bane Vej til Sagens Løsning.

Ved Lovforslagets 2den Behandling vil der nærmere blive redegjort for de foreslaaede Ændrings Betydning, og i øvrigt henvises der angaaende Lovforslagets økonomiske Virkninger til en fra Socialministeriet modtagen Oversigt, der er aftrykt som Bilag.

Et *Mindretal* (Viggo Hansen, Gerda Mundt og C. J. F. Sven) kan, uanset at det forelagte Lovforslag ved de af de tre Forligspartier, Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, stillede Ændringsforslag paa nogle Punkter maa siges at være forbedret, ikke yde sin Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse. Paa adskillige Punkter finder man, at der gaas alt for vidt med Ydelse af offentlig Hjælp, saaledes at det maa befrygtes, at det enkelte Samfundsmedlems Lyst til og Interesse i at søge at sikre sig mod de Vanskeligheder, Livet kan frembyde, i meget betænkelig Grad vil svækkes. Endvidere er Lovforslagets økonomiske Konsekvenser endnu ganske uoverskuelige. I en Tid, der, som den nuværende, er præget af de største økonomiske Vanskeligheder for Staten og Kommunerne, finder man det der-